

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 5186/04
20.07.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću za upravne sporove sastavljenom od sudija: Ljubodraga Pljakića, predsednika veća, Dragana Skoka i Dušanke Marjanović, članova veća, sa savetnikom Suda Jelenom Tišma-Jovanović, kao zapisničarem, odlučujući po tužbi tužilje AA, vlasnice Radnje "BB", koju zastupa AB, advokat, protiv tuženog Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreske uprave, Regionalnog centra Niš, iz Niša, radi poništaja rešenja tuženog, broj: 47-145/04, od 18.09.2004. godine, u nejavnoj sednici veća, održanoj dana 20.07.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreske uprave, Regionalnog centra Niš, iz Niša broj: 47-145/04, od 18. 09. 2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem tuženog organa odbijena je, kao neosnovana, žalba tužilje izjavljena protiv rešenja Poreske uprave - Filijale Niš, broj: 47/2-26/2003-073-051 od 02. 08. 2004. godine, kojim je ukinuto rešenje prvostepenog organa broj: 47-03730/2002-073-010 od 31. 10. 2002. godine i tužilji je, kao poreskom obvezniku, utvrđena razlika neobračunatog poreza na promet proizvoda i razlika neobračunate akcize na osvežavajuća bezalkoholna pića, za period od 01. 01. do 19. 09. 2002. godine, od 20. 09. 2002. do 31. 12. 2002. godine, od 01. 01. 2003. do 20. 05. 2003. godine, i razlika neobračunatog poreza na dohodak građana za period od 01. 01. do 19. 09. 2002. godine, u iznosima bliže navedenim u dispozitivu rešenja, naloženo joj je da uplati obavezu poreza na promet proizvoda u ukupnom iznosu od 12.952.842,00 dinara i kamatu u iznosu od 3.377.025,00 dinara, kao i akcizu u iznosu od 7.813.920,00 dinara i obračunatu kamatu u iznosu od 2.053.785,00 dinara, sve u roku od 8 dana od prijema rešenja. Takođe joj je naloženo da obračuna i uplati kamatu na dugovane iznose navedene u tački III dispozitiva rešenja, po stopi propisanoj u članu 75. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji, od 01. 10. 2003. godine do dana uplate obaveza, kao i da u svojim poslovnim knjigama sprovede odgovarajuća knjiženja po nalogima iz dispozitiva rešenja i odlučeno je da žalba ne odlaže izvršenje rešenja.

Tužilja je blagovremeno podnela tužbu, kojom je pokrenula ovaj upravni spor, u kojoj osporava zakonitost rešenja tuženog organa, iz svih zakonskih razloga i predložila je da se tužba uvaži i da se osporeno rešenje poništi. Navela je, između ostalog, da je pobijano rešenje doneto uz bitnu povredu pravila postupka jer tuženi organ pri donošenju osporenog rešenja nije ocenio relevantne žalbene navode, od kojih su se neki odnosili na nepravilno utvrđeno činjenično stanje i na povredu pravila postupka, a neki na nepravilnom primenom materijalnog prava, a nije ocenio ni dokaze koje je tužilja priložila uz žalbu radi dokazivanja istinitosti svojih žalbenih tvrdnji. Istakla je posebno da postoji bitna povreda pravila postupka jer u donošenju prvostepenog rešenja, u ponovljenom postupku, nije postupljeno po uputstvima drugostepenog rešenja u čijem izvršenju je doneto prvostepeno rešenje, a to nije sankcionisano u pobijanom rešenju.

U odgovoru na tužbu, tuženi organ je u svemu ostao pri razlozima datim u obrazloženju utuženog rešenja, navodeći da je prvostepeni organ, na osnovu oduzete poslovne dokumentacije, na osnovu podataka iz oduzetog kućišta računara, iz izjava žalilje i saslušanih svedoka i iz ostalih dokaznih sredstava, pravilno utvrdio da tužilja, kao poreski obveznik, u periodu od 01.01.2002. godine do 20.05.2003. godine, nije evidentirala i proknjižila kroz poslovne knjige celokupno ostvareni promet proizvoda pa zato nije obračunala i uplatila celokupan iznos poreza na promet i akcize, čime je postupila suprotno odredbama Zakona o porezu na promet i Zakona o akcizama. Predložio je da se tužba odbije, kao neosnovana.

Ispitujući zakonitost osporenog rešenja, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima, ovaj Sud našao je da je žalba osnovana.

Odlučujući po tužbi, Vrhovni sud Srbije nije mogao ispitati zakonitost osporenog rešenja, jer u dostavljenim spisima koji se odnose na predmet ove upravne stvari nije priložena žalba izjavljena od strane tužilje protiv prvostepenog rešenja niti je priloženo drugostepeno rešenje tuženog organa, broj: 47-145/04, od 20.05.2004. godine, u čijem izvršenju je prvostepeni organ doneo rešenje broj 47/2-26/2003-073-051, od 02.08.2004. godine, protiv koga je osporenim rešenjem odbijena žalba tužilje.

Zbog navedenog propusta tuženi organ je povredio pravila postupka koja su od bitnog uticaja na rešenje ove upravne stvari i to pravilo iz odrebe člana 31. Zakona o upravnim sporovima, kojim je propisano da ako sud ne odbaci tužbu niti poništi osporeni upravni akt, po jedan prepis tužbe sa prilogima dostaviće na odgovor tuženom i zainteresovanom licu i za to im ostavići primeren rok, koji ne može biti kraći od 8 dana ni duži od 30 dana, a u ostalim slučajevima tuženi je dužan da dostavi sudu spis koji se odnosi na predmet. Zato je tužba uvažena i

ostavijenom roku tužen je dužan da dostavi sudu sve spise koji se odnose na predmet. Zato je tužba uvazena i poništeno je osporeno rešenje tuženog organa, na osnovu odredbe člana 38. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, jer je sud našao da se spor ne može raspraviti na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku zbog toga što u pogledu utvrđenih činjenica ne postoji podloga u dokazima koji postoje u dostavljenim spisima koji se odnose na predmet spora.

Zbog iznetog je, na osnovu odredbe člana 41. stav 1. i 2. u vezi odredbe člana 38. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučeno je kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 20. 07. 2006. godine, U. 5186/04

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Jelena Tišma-Jovanović, s.r. Ljubodrag Pljakić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

MĐ